

PÅ PROMENAD GENOM TIDEN

Asfalt som doftar sommar
en gammal lekplats och tysta träd som står och drömmer
Vägar som ligger tomma
en plötslig längtan, där bakom macken börjar skogen

Nära, och ändå långt ifrån, hörs visan som sjöngs en gång
folkvisans djupa klang
genom tiden, liv och möda
molnen far och fälten vajar
kärlek fanns- men fann ej vägen

Bråte och gamla redskap
som sedan länge har tatts ur bruk och rostat sönder
visan finns kvar i vinden, nu som för alltid
och vallmon lyser genom ängens skira gräs